

NiskaRusetti
Virve Mäkikangas

NISKARUSETTI

NISKARUSETTI

VIRVE MÄKIKANGAS

© 2019 Virve Mäkikangas

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-193-5

1

Jälleen kerran hän istui otsa kurtussa tuijottaen lasittunut katse silmissään melkein tyhjää viskilasiaan. Pullo, laadukasta Yamazaki-viskiä lasin vierellä, oli myös loppuillaan. Samuelin jännittynyt olemus kieli Ninalle, että pian alkoi taas tapahtua. Mies sohvankulmalla istuessaan näytti ehkä ulkopuolisin silmin katsottuna rennolta, mutta Nina oli oppinut lukemaan miehen jokaisen liikkeen sekä ilmeen. Ilmapiiri oli jännittynyt, oli "kuoleman" hiljaista. Laskiessaan ruokaostoksensa keittiön sekä olohuoneen jakavalle työtasolle, Nina tunsu, kuinka hänen kehonsa rentous oli kadonnut. Niskalihakset muuttuivat koviksi estäen hapen kulkeutumisen Ninan aivoihin. Ninaa alkoi huimata. Hän nojautui toisella kädellään työtasoon. Työtason pinta oli mustaa graniittia, joka hohti pimeässä hentoa vihreää valoa. Hohde vangitsi aina Ninan katseen, kuin maaginen rauha olisi tunkeutunut hänen sisimpäänsä tuon hehkun mukana.

Heidän asuntonsa oli tyylikäs kattohuoneiston kaksio, jossa oli avara olohuone. Olohuone jatkui liukuovien ollessa avoinna ulos samalla avaten hienon näkymän kaupungin yli kohti satamaa.

Samuel ansaitsi hyvin lentokapteenina. Kapteenin vastuullisen työn hän oli aloittanut kaksi vuotta sitten. Nina oli irtisanoutunut tuolloin lentoemännän työstä, sillä Samuelin mielestä Ninan ei missään nimessä tarvinnut enää kärsiä raskaista aikaeroista, taikka muustakaan työn tuomista rasitteista. Positiivinen raskaustesti oli saanut Samuelin huolestumaan Ninan hyvinvoinnista, vaikkakin raskaus oli ollut vasta aivan aluillaan. Ehkä silloin Ninasta tuo ratkaisu tuntui oikealta. Neljä vuotta sitten, kun hän oli valmistunut lentoemännäksi, oli hän varma, että tuo vaihe hänen elämässään kestäisi vain vuoden taikka kaksi, kunnes hän jatkaisi opintojaan. Toisin kuitenkin kävi.

Samuelin katse oli siirtynyt tiukasti kohti Ninaa, joka oli alkanut hiljaa ja huomaamattomasti nostamaan ostoksiaan kauppakasseista keittiön kaapistoon sekä osan jääkaappiin. Nina oli selin Samueliin, mutta hän tunsu, kuinka miehen katse porautui hänen niskaansa. Hän koetti pitää olemuksensa normaalin rentona, eikä halunnut mitenkään näyttää kehollaan pelokkuuttaan Samuelille. Samuelin leukaan oli kasvanut epäsiisti sänki ja hänen hiuksensa pöyhöttivät pystyssä jokaiseen ilmansuuntaan. Yleensä hän piti hyvinkin tarkoin huolta ulkoisesta olemuksestaan, mutta nyt Samuel oli ollut vapaallaan jo kaksi vuorokautta nautiskellen

alkoholia. Miehen mukaan hänen oli saatava rentoutua raskaan ja vastuullisen työn tuomista rasitteista. Ehkä näin, mutta Nina ei olisi halunnut rentoutumisen jatkuvan koko vapaan ajan. Näin on kuitenkin käynyt jo reilun vuoden verran ja tilanne tuntui kerta toisensa jälkeen pahemmalta. Ninaa oli jo alkanut pelottaa Samuelin lähestyvät vapaat. Kolmevuotta sitten, kun nuoripari oli hankkinut tämän upean asunnon, he olivat viettäneet yhteiset vapaat monenlaisten harrastusten parissa kahdestaan tai iloisesti yhteisten kavereidensa sekä ystäviensä ympäröimänä.

”Missä vitussa sinä viivyt?”

Samuelin ääni oli kireä tai pikemminkin terävä. Se tuntui Ninasta siltä, kuin hänen kurkkunsa olisi viilletty noilla sanoilla auki. Hän ymmärsi samalla, ettei mikään vastaus olisi riittävän hyvä tuolle miehelle juuri nyt. Etsiessään nopeasti oikeita sanoja, hän hieman hätääntyi, kun kuuli takanaan Samuelin nousevan sohvalta ja astelevan paljain jaloin kohti Ninaa. Kauhusta kangistuneena nainen ei saanut sanaakaan suustaan, kun samassa hän tunsu Samuelin kämmenen iskeytyvän hänen oikealle ohimolleen. Iskun voimakkuus sai Ninan horjahtamaan vasten tiskipöytää. Hän sai onnekseen nopeasti otteen molemmilla käsillään tiskipöydän reunasta. Muutoin hän olisi kaatunut

lattialle äkillisen jalkojen voimattomuuden johdosta, jonka tuo yllättävä hyökkäys aiheutti.

”Saatana! Etkö sinä enää osaa puhuakaan?”

Samuel seiso i uhmakkaasti Ninan edessä hajareisin katsoen samalla halveksuen naista, joka nojasi tiskipöytään huterasti pidellen oikealla kädellään iskun saanutta ohimoaan.

”En minä missään viipynyt! Oli vain jonoa kassalla.”

Nina sai kasattua itsensä ja vastattua tarpeeksi kipakasti takaisin. Tämä toimi ja Samuel vetäytyi takaisin sohvalle.

”Vai että jonoa. Jossakin helvetti kävit huoraamassa, saatana!”

Samuel kaatoi lasiinsa lisää juomaa.

”Mieti nyt. Kello on 16:30 ja arkipäivä. Ei sieltä kaupasta viidessä minuutissa tulla.”

Samuel kaatoi lasin sisällön kurkusta alas. Mies istui hetken paikoillaan nojaten kyynärvarsillaan reisiinsä. Hänen päänsä oli hieman riipuksissa ja hetken Ninasta näytti, että Samuel olisi nukahtanut tuohon asentoonsa. Yllättäen mies nosti huojuvaa päätään samalla todeten sekavan oloisena.

”Niinpä niin. No, taidan ... taidanpa ottaa nyt nokoset.”

Nina aavisti, että oli parempi olla hiljaa, ettei sanoisi miehelle enää mitään ja antaisi tämän mennä vain unilleen. Nina toivoi, että Samuel

vihdoin lopettaisi tämän helvetin vapaan rentoutumisensa tähän. Hän seurasi, kuinka mies hoippui kohti makuuhuonetta törmäten mennessään hyllykköön tiputtaen samalla alas heidän hääkuvansa. Tuo tilanne tuntui Ninasta pahalta. Se symboloi hyvin heidän surkeaa tilannettaan.

2

Samuelin mentyä nukkumaan, Nina oli siivonnut olohuoneen pöydältä viskipullon ja Samuelin juomalasin. Lopun juomasta, sen vähäisen mikä pullossa vielä oli, hän kaatoi viemäristä alas. Hääkuva makasi pehmeän harmaan villamaton päällä kuvapuoli ylöspäin. Nina katsoi haikeana kuvaa, jossa kaksi rakastunutta syleili toisiaan. Kuva oli otettu tuona onnellisena päivänä, jona he olivat vannoneet ikuista rakkautta ja tukea toisilleen niin vasta-kuin myötämässä. Nina otti kuvan käsiinsä pidellen hellästi siitä kiinni. Hän oli kuvassa vielä hyvin onnellinen ja elämäniloa täynnä. Vaikka tuosta hetkestä oli kulunut vain kolme vuotta, tuntui se Ninasta nyt hyvin kaukaiselta, kuin se kaikki olisi tapahtunut hänelle toisessa elämässä. Samuel oli ollut niin erilainen tuolloin. Ninan mieleen piirtyi heidän ensitapaamisensa. He olivat saman lentoyhtiön palveluksessa ja itseasiassa se oli Ninan ensimmäinen virallinen työlento. Samuel oli tuolloin perämiehenä. He olivat heti kiinnittäneet huomion toisiinsa, vaikka toinen lentoemäntä,

Kahden ihmisen kieroutunut suhde mutkistuu psyykkisen sairauden lisätessä jännitteitä jo vaikeaan suhteeseen. Kolmannen osapuolen hallitseva ote ohjaa näiden kahden todellisuudesta irtaantunutta maailmaa. Tilanne karkaa välillä kaikkien osapuolien käsistä, mutta kohtalon iva muovaa osaltaan tarinan kulkua. Mikä on tarinan totuus. Miksi totuus muuttuu, vai muuttuuko vain näkemys totuudesta henkilön mukaan. Kuvitelmat ja harhat saavat ihmisen toimimaan kyseenalaisin keinoin. Miksi näin käy ja mitä siitä seuraa? Lukija joutuu pitämään oman mielen terävänä ja otteen kirjasta lujana sillä tässä tarinan pikajunassa, joka on ajautunut vuoristoradalle, voi pianikin joutua uudelle kierrokselle. Totuus on sotkeutunut narsismin, fyysisen ja henkisen väkivallan verkkoon saaden läheiset sairastumaan. Sairaam mielen vallitessa totuutta ei ole helppo nähdä.

